

[Pia Kjærsgaard]

sagt nej, er den Traktat faldet på gulvet, og så kan den ikke genforhandles, så kan man ikke have en ny folkeafstemning om den samme Traktat?

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Man kan til enhver tid skabe politiske konflikter, hvis man ikke lytter til hinanden, og jeg har ikke indtryk af, at fru Pia Kjærsgaard overhovedet har lyttet til, hvad jeg har sagt. Hun kan så bagefter læse, hvad der er blevet sagt, og hvor det gentagne gange er blevet sagt, at vi naturligvis respekterer folkeafstemningens resultat.

Men vi har også sagt, at man skal fortolke det ja, der blev sagt i 1972 og i 1986, sammen med det nej, der blev sagt i 1992, og at vi er villige til at gå ind i et samarbejde om, hvordan vi skal komme videre og finde en løsning. Vi har endvidere sagt, at det er for tidligt at komme med en løsningsmodel, men også fru Pia Kjærsgaard og Fremskridtspartiet er inviteret med til de samtaler, hvor vi prøver at finde frem til, hvordan vi skal fortolke de tre folkeafstemninger tilsammen. For det, vi har bemærket også hos dem, der har anbefalet et nej denne gang, er, at de har sagt, at de går ind for EF. De går altså ind for EF, men siger nej til Maastrichtaftalen. Det er klart, at det giver nogle vurderinger, og man er nødt til at kigge på: Hvad betyder det egentlig i praksis? Og dér synes jeg vi for Danmarks skyld skal give hinanden god tid til at finde frem til den rigtige løsning.

Dernæst er det, som om fru Pia Kjærsgaard ikke rigtig vil tillade os andre, at vi argumenterer for, hvorfor vi går ind for et ja. Vi går stadig væk ind for et ja. Vi synes, det var en forkert beslutning, den danske befolkning traf den 2. juni. Vi går stadig væk ind for et ja, og det har vi lov til at argumentere for, ligesom Fremskridtspartiet har lov til at argumentere for et nej. Vi har lov til hver for sig at have vores mening, og vi er skuffet over, at det blev et nej. Vi synes stadig væk, det havde været rigtigere, at vi havde fået et ja, både af hensyn til det internationale samarbejde og af hensyn til dansk økonomi.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne ønske fru Pia Kjærsgaard tillykke med de kombattanter, fru Pia Kjærsgaard har rundt om i Europa, for et særkende for alle de grupper, fru Pia Kjærsgaard nævner her – Margaret Thatcher, nygaullisterne, Le Pens folk, republikanerne i Tyskland osv. – er, at de ønsker en tilbagevenden til det gammeltdags nationalistiske Europa, hvor England, Tyskland og Frankrig kunne spille bold med os andre. Det, man gjorde op med, da man dannede EF, og det, vi gjorde op med, da Danmark gik ind i EF i 1972, var netop erfaringerne med blodbadene i dette århundrede. Fru Pia Kjærsgaard vil genskabe det Europa, der har skabt så mange ulykker for verden både under en første verdenskrig og under en anden verdenskrig.

Så må jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at grunden til, at nogle af os denne gang har lidt problemer med folkeafstemningen, måske ikke er, at den gik os imod, men at det ikke er så let, som fru Pia Kjærsgaard siger. Det er egentlig derfor, jeg kommer herop. Det er så utrolig let at gå herop og sige, at vi skal respektere nej, og at Danmark nu skal gøre sådan og sådan.

En kendsgerning er, at de andre lande er ved at bygge videre på en traktat, som vi skal forsøge at finde ud af hvordan vi kan fungere i, og hvis fru Pia Kjærsgaard vil følge med i sit Markedsudvalg, vil hun vide, at vi ved markedsudvalgsmøde efter markedsudvalgsmøde vil få den ene sag efter den anden med diskussionen af, om det nu er indenfor eller udenfor. Vi har stillet os uden for det praktiske samarbejde, og det er det, der giver danske politikere problemer.

Derfor, fru Pia Kjærsgaard, er det ikke med en god frase kun et spørgsmål om, at nu skal Danmark leve op til folkeafstemningen. Det er et spørgsmål om, hvordan fru Pia Kjærsgaard bl.a. har fået sat Danmark uden for det etablerede system i EF, lige meget hvad fru Pia Kjærsgaard end siger her i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen jeg har kun én stemme både herinde, og når jeg stemmer ved en folkeafstemning. Det er jo ikke min skyld – for at bruge hr. Duetofts sprogbrug – det er jo ikke min skyld eller min ære eller min fortjeneste. Det er den danske vælgerbefolkning, der har taget stilling.